

27 ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος καὶ ἱαματικοῦ
Παντελεήμονος. (†304)

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Γα ϕ

 ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν

 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι

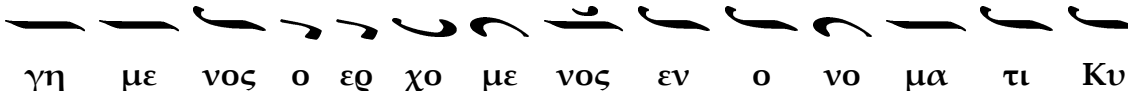
 ου ου

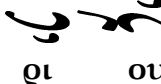
Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

 ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ευ λο

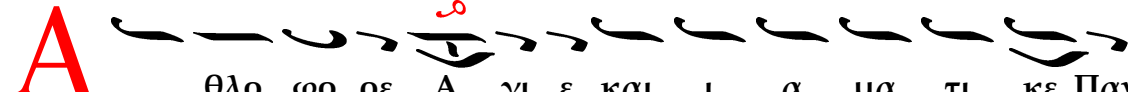
 γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

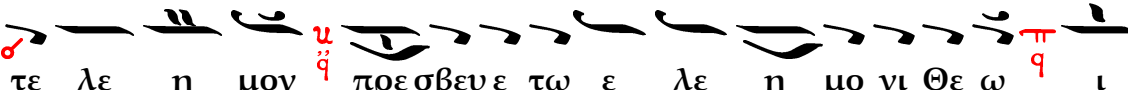
 ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος Γα ϕ

 Α θλο φο ρε Α γι ε και ι α μα τι κε Παν

 τε λε η μον πρε σβευ ε τω ε λε η μο νι Θε ω

να πται σμα των α φε σιν πα ρα σχη ταις ψυ χαι αις
η η μων

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του γε
ε νους η μων α νυ μνου μεν θε ο το ο κε Παρ θε ε νε
εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι ος σου
και θε ος η μων το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα α με
νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας ως φι
λαν θρω πο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μητρὸς τὸ εὐσεβές, ἀγαπήσας παμμάκαρ, πατρὸς τὸ ἀσεβές,
εὐσεβῶς διωρθώσω· ὅθεν καὶ χάριν εἴληφας, ἐκ Θεοῦ
παντοκράτορος, τὰ νοσήματα, τῶν ἀσθενῶν θεραπεύειν, Μάρτυς
ἔνδοξε, Παντελεῆμον τῶν πίστει, θερμῇ προστρεχόντων σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν
τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι
ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ
πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ ἀκαθαίρετον, καὶ ἀθλοφόρον οἱ
πιστοὶ γενναιότατον, σὲ εὐφημοῦμεν ἅπαντες Μαρτύρων
καλλονή, πίστει ἐορτάζοντες, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, Μάρτυς

παναοίδιμε· τοὺς σεπτούς τε ἀγῶνας, μελωδικῶς δοξάζομεν σοφέ, καὶ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δέ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἄλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθή, τούτων μοι πάντων, τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη, τοὺς σεπτούς ἀγῶνάς σου, Παντελεῆμον ἀθλητά, τὸν ζωοδότῃν δοξάζουσα, τὸν σέ προστάτῃν θερμὸν ἀναδείξαντα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου Παρθενομήτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεπορθότας ἐπὶ σέ, καὶ τῷ Ὑῖῳ σου κραυγάζοντας· Πᾶσι παράσχου Χριστέ τὰ ἐλέη σου.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου ξ

Ε^{Βξ} κ νε ο τη το ο ο ος μϑ πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} ^ε ^χ αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α βξ ϑ ϑ και σω ω ω
σον Σω ω τη η ηρ μϑ ^ε ^χ (δίς)
Ο^{Δι} ι μι σϑ ϑν τεϑ Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
η η τε ε ε ε ε α πο ο τϑ Κυ υ ρι
ι ι ϑ ϑ ^ε ^χ ^{Πα} ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο

ο ος γαρ ^Μ πυ υ ρι ι ι ι ι ^{Β8} ε ε σε ε ε

σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^ε (δός) ^χ

Δ ^{Β8} ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι

ι ω Πνε ευ μα α τι ι ^ε ^χ

Α ^{Β8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} ^ε και κα α θα αρ σει ^Δ ²

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε ται ^Δ ²

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι ^{Β8}

ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως ^ε ^χ

Κ ^{Β8} ^χ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην ^ε ^χ

Α ^{Β8} ^{Δι} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει ^Δ ² τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α ^{Πα} ^ε αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α ^{Δι} ^π α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ^{Β8}

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον.

Ἦχος Βου

Δ ι ι και ος ως φοι οι νιξ αν θη η σει και

ως η κεδ ρος η εν τω Λι βα νωπληθυν θη σεται

Στίχ. α'. Πε φυ τευ με νος εν τω οι κω Κυ ρι

ς εν ταις αυ λαις τς Θε ς ς η μων ε ξαν θη

σει

Δ ι ι και ος ως φοι οι νιξ αν θη η σει και

ως η κεδ ρος η εν τω Λι βα νωπληθυν θη σεται

Στίχ. β'. Ο τι ευ θυς Κυ ρι ος ο Θε ος η

μων και ςκ ε στιν α δι κι α εν αυ τω ω

Δ ι και ος ως φοι οι νιξ αν θη η η η η σει

και ως η κε ε δρος η εν τω Λι βα νωπληθυν

θη σε ται αι αι αι αι αι

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Ϡ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον
 Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.

(κα' 12-19).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν

ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσιν γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακὰς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέτε οὖν εἰς τὰς καρδίαις ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θριξὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-θ.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις τῶ Α θλο φο ο ρᾶ πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα

λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κᾶ πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

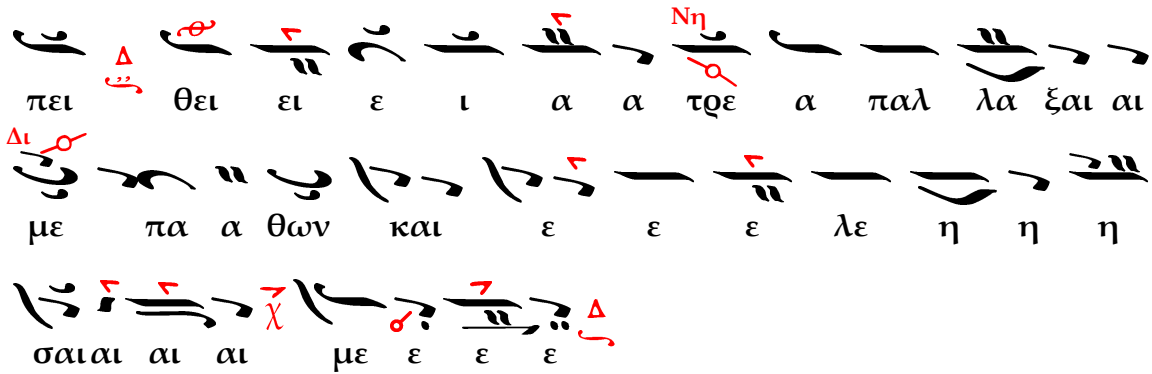
Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μᾶ

Ε λε η μο να Χρι στον Παν τε λε η

η η η η μον νυ υν ε ε εκ δυ υ σω ω ω

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, κατὰ Ἀλφάβητον ἀντίστροφον.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ὠραίαν ὡς περικαλλῆ, ὅλην ὡς ἀμώμητον, ἐν γυναιξὶ Θεός σε ἐκλεξάμενος, σοῦ τὴν μήτραν ὤκησε, τὴν ἀμώμητον· ὃν δυσώπει Πανάμωμε, μώμου ἐγκλημάτων, ἅπαντας ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ψαλμικῶς Ἄγνη ἐκ δεξιῶν, οἷά περ Βασίλισσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος ἀναλάμφαντος, Βασιλέως ἔστηκας· ὃν ἰκέτευε, δεξιὸν παραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρα, τῆς ἀνταποδόσεως Θεόνυμφε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν ἀτοπήμασι, τὸν ὑετὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον, ὅλην ἀνεκαίνισας. Ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς μου τὴν αὔλακα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον καρποφόρον Θεονύμφευτε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·

Παντελεήμονα τὸν πανάριστον

Μάρτυρα μέλπω. Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προσελθὼν προθύμως τῷ Χριστῷ, πρὸ τῆς τελειώσεως, τῆς ἐν Χριστῷ τὸν νεκρὸν πρῶην ἡγείρας· νῦν δέ με πανόλβιε,

νεκρωθέντα τῆς ἁμαρτίας τῷ δῆγματι, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, ὦ Παντελεῆμον ζωοποίησον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνατείλας οἶά περ ἀστήρ, φέρων ἐν νεότητι, πρεσβυτικὴν καὶ θεόφρονα σύνεσιν, καλλονῇ τε σώματος, τὴν εὐπρέπειαν τῆς ψυχῆς ἐπικτώμενος, τῷ δεδοξασμένῳ, Λόγῳ καθωράθης ὠραιότατος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρωθεὶς τῷ κόσμῳ καὶ Χριστόν, μάκαρ ἐνδυσάμενος, διὰ λουτροῦ τοῦ Βαπτίσματος γέγονας, θεοφόρον ὄργανον, καὶ δοχεῖον τῆς ἐνεργείας τοῦ Πνεύματος, πάντας θεραπεύων, πάντων ἰατροῦν τὰ νοσήματα.

Δόξα.

Τὴν σοφίαν φίλην σεαυτῷ, περιποιησάμενος, καὶ κοινωνὸν τῆς ζωῆς ἐπαγόμενος, ὑπ' αὐτῆς τετίμησαι, καὶ στεφάνῳ τῷ τῶν χαρίτων κεκόσμησαι, θείας ἀγλαΐας, μάκαρ ἀποστίλβων τῇ λαμπρότητι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Εὐλογίαις Πάναγνε σεμνή, φύσιν τὴν ἐπάρατον, παρακοῆς γενομένην τοῦ κτίσαντος, τὸν Χριστὸν γεννήσασα, ἐστεφάνωσας, καὶ φθορᾶς ἠλευθέρωσας· ὅθεν γεγηθότες, πάντες οἱ πιστοὶ σὲ μακαρίζομεν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν Ἐθνῶν στερεῦουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ἧ ἔστερεώθη ἡ καρδία μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστροῦ σου πρόεισιν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, ἀφθαρσίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσιν ἀτοπήμασιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπέριμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Δέσποινα· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἡδονῶν ἀτιμίαις σκυθρωπάζουσαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τραύματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου Ἄχραντε· τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, φαρμαχθεῖσαν ἰῶ τοῦ ὄφους, δραστικῶ σου φαρμάκῳ περιποίησον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ γ΄.

Ἦχος β΄. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λογίων τῶν τοῦ Πνεύματος, ἐπακούσας γέγονας, ὡς γῆ καλὴ καὶ εὐκαρπος, δεχομένη σπόρον πολύτιμον, καὶ τεκοῦσα τρισμάκαρα σωτηρίαν ψυχῶν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐνέκρωσας τὸ φρόνημα, δρακοντείου δήγματος, καὶ τὴν ψυχὴν ἐζώωσας, θεοπνεύστως ἀναγεννώμενος, καὶ Βασιλεῖ τῶν ὄλων παριστάμενος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἠλλοίωσας τὸ ἄθεον, τῶν τυράννων πρόσταγμα, καὶ τῷ Χριστῷ προσέδραμες, ἀντὶ πάντων τοῦτον κτησάμενος, καὶ γέγονας θεόφρον μεγαλέμπορος.

Δόξα.

Μητρός σου τὴν εὐσέβειαν, ἀγαπήσας ἔνδοξε, τὴν πατρικὴν ἐμίσησας, ἀθεΐαν τὴν πολυτάραχον, ὡς ἐχέφρων τὸ κρεῖττον ἐκλεξάμενος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ φέρων θείῳ νεύματι, πᾶσαν κτίσιν Κύριος, ἐν ταῖς χερσὶ βαστάζεται, σοῦ Παρθένε· ὃν νῦν δυσώπησον, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ τὴν πίστιν κηρύξας τῷ σῷ πατρί, ἀνείλκυσας πανεύφημε, τοῦ βυθοῦ τῆς ἀγνοίας· καὶ τυράννων μὴ πτήξας, τὸ ἄθεον φρόνημα, τῶν δαιμόνων κατήσχυνας, τὸ ἀνίσχυρον θράσος· ὅθεν καὶ τὴν χάριν, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, Παντελεῆμον πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντα ἐκτρέφοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα βαστάζοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι,

πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου· Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. α'.

Μιμητὴς ὑπάρχων τοῦ Ἐλεήμονος, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν παρ' αὐτοῦ κομισάμενος, ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ταῖς εὐχαῖς σου, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους θεράπευσον, ἀπελαύνων τοῦ ἀεὶ πολεμίου τὰ σκάνδαλα, ἐκ τῶν βοῶντων ἀπαύστως· * Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ ἀναργύρου τὴν μνήμην, τοῦ γενναίου τὴν ἀθλησιν, τοῦ πιστοῦ τὰς ἰατρείας, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν φιλόχριστοι, ἵνα λάβωμεν ἔλεος, μάλιστα οἱ βορβορώσαντες, ὡς καὶ γὰρ, τοὺς ἑαυτῶν ναοὺς· ψυχῶν γὰρ καὶ σωμάτων, ὁμοῦ τὴν θεραπείαν παρέχει. Σπουδάσωμεν οὖν, ἀδελφοί, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔχειν τοῦτον ἀσφαλῶς, τὸν ῥυόμενον ἐκ πλάνης τοὺς βοῶντας ἀπαύστως· * Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ ἰαματικοῦ Παντελεήμονος. (†304)

Στίχ. Γαλακτόμικτον, Μάρτυς, αἷμα σῆς κάρας,
Δι' ἣν ὑδατόμικτον ὁ Χριστὸς χέει.

Φάσγανον ἐβδομάτῃ λάχεν εἰκάδι Παντελεήμων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἐκ πόλεως Νικομηδείας, πατὴρ μὲν Εὐστοργίου τινὸς Ἑλλήνος, ὕστερον δὲ χριστιανοῦ γεγονότος ταῖς τοῦ υἱοῦ νοουθεσίαις· μητὴρ δὲ Εὐβούλης, ἐκ προγόνων τὸν Χριστὸν σεβομένης. Ἐκπαιδεύεται οὖν τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην παρὰ Εὐφροσύνου, δόξαν μεγίστην ἔχοντος, ὃς καὶ ἐδόκει εἰς ἄκρον τῆς τέχνης ἐφικέσθαι· τὴν δὲ κατὰ Χριστὸν ἰατρικὴν τέχνην καὶ πίστιν παρὰ Ἐρμολάου τοῦ πρεσβυτέρου μαθητὴν· δι' ἧς παιδὰ τινὰ, ὑπὸ ἐχίδνης πληγέντα, νεκρὸν κείμενον παρὰ τὴν ὁδὸν ἐξανέστησεν, ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστόν. Βαπτίζεται οὖν παρὰ Ἐρμολάου τοῦ πρεσβυτέρου καὶ χειραγωγεῖται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· ὁ δὲ τρόπος τῆς μαρτυρίας αὐτοῦ γέγονεν οὕτω.

Τυφλὸς τις, προσελθὼν πρὸς αὐτόν, ἔτυχε τῆς ἰάσεως παρ' αὐτοῦ. Ἐρωτηθεὶς οὖν παρὰ τοῦ βασιλέως· Τίς αὐτῷ τῆς θεραπείας γέγονεν αἴτιος; Ὁ Παντελέων, εἶπε, (τοῦτο γὰρ αὐτῷ πρότερον ὄνομα) ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστόν· εἰς ὃν καὶ αὐτὸς ἔφη πιστεύειν. Ἄλλ' ἐκεῖνος μὲν εὐθὺς τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη, ὁ δὲ Παντελέων ἤχθη πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ ἐρωτηθεὶς, καὶ μήτε ὑποσχέσει μήτε ἀπειλαῖς ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως σαλευθεὶς, τύπτεται δεινῶς καὶ λαμπάσι φλέγεται. Ἐμφανισθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος, ἐν σχήματι Ἐρμολάου τοῦ πρεσβυτέρου, θαρρῶν παρακελεύεται. Καὶ ἐν τῷ

βράσματι τοῦ μολύβδου, ἔνθα ὁ Ἅγιος ἐβλήθη, καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ εἰς ἣν ἀπερρίφη, ἔδοξε συνεισελθεῖν μετ' αὐτοῦ.

Διαμείνας οὖν ἐκ πάντων ἀβλαβής, θηρίοις ἐκδίδοται· ἐξ ὧν ἀσινῆς διαφυλαχθεῖς, δεσμεῖται τροχῶ, καθηλωθέντι μαχαίραις καὶ ἀφεθέντι ὑψόθεν κατὰ πρानοῦς. Εἶτα, δεξιόμενος τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, ἠῤῥατο· καὶ φωνὴ ἄνωθεν ἠνέχθη αὐτῶ, ἀντὶ Παντολέοντος, καλοῦσα αὐτὸν Παντελεήμονα. Πληρουμένης δὲ τῆς εὐχῆς, καὶ ἐν τῶ μέλλειν τὸν αὐχένα τέμνεσθαι, ἐκτείναντος τοῦ δημίου τὴν χεῖρα, ἀπεστράφη ὁ σίδηρος, καὶ ἐτάκη ὡσεὶ κηρός· καὶ ἐν τοιούτῳ θαύματι, ἐπίστευσαν οἱ στρατιῶται τῶ Χριστῶ. Τότε ὁ Ἅγιος Μάρτυς, ἐκουσίως τὸν αὐχένα προτείνας, ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν. Λέγεται δέ, ἀντὶ αἵματος, γάλα ῥυῆναι, καὶ τὸ φυτὸν τῆς ἐλαίας, ἐν ᾧ προσεδέθη, ἀθρόως τελεσφορῆσαι καρπὸν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ αὐτοῦ ἐπωνύμῳ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ἰαθεῖς τυφλὸς ξίφει τελειοῦται. (†304)

Στίχ. Αὐγὴν ἐφευρὼν σαρκικῶν τυφλὸς λύχων,
Καὶ ψυχικὴν ἤθροισεν αὐγὴν ἐκ ξίφους.

Οἱ Ἅγιοι ἑκατὸν πενήκοντα τρεῖς Μάρτυρες, οἱ ἐκ τῆς Θράκης, ἐν τῇ θαλάσῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Θαλασσοάθλους ἰσαρίθμους, Χριστέ μου,
Ἄγρα θαλάσσης Τιβεριάδος δέχου.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀνθούσης τῆς ὁμολογητρίας, ἡγουμένης τῆς ἀγιωτάτης μονῆς τοῦ Μαντινέου ἐν τῇ ἐγγύς Παφλαγονίᾳ. (†759)

Στίχ. Χριστὸν μὲν αἰνεῖ Ἀνθοῦσα παρὰ πλάνοις,
Χριστὸς δὲ αὖθις Ἀνθοῦσαν παρ' Ἀγγέλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Μανουὴλ τοῦ μαγίστρου. (†865)

Στίχ. Δι' Ἐμμανουὴλ ὁ Μανουὴλ πτωχεύσας,
Νῦν δὲ οὐρανῶν οἰκεῖ τὴν Βασιλείαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν, τοῦ νέου στυλίου, ἐν Κιλικίᾳ ἀσκήσαντος, ὑπὸ κεραινοῦ πληγέντος καὶ τελειωθέντος. (Γ' αἰ.)

Στίχ. Ἐλκων τὴν χάριν ὁ Συμεὼν ἐν στύλῳ,
Ἐπὶ κεραινοῦ τὸν βίον τερματίζει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Μαύρου, Παντελεήμονος καὶ Σεργίου, ἐπὶ Τραϊανοῦ ἀθλησάντων. (~†117)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἐκκλησίου (Ecclesius), ἐπισκόπου Ῥαβέννης ἐν Ἰταλίᾳ. (†532)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Αἰθερίου, ἐπισκόπου Αὐτισσιόδωρου (Autissiodorum, Auxerre) ἐν Γαλλίᾳ. (†573)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Αὐρηλίου καὶ Ναταλίας τῶν ὁμοζύγων, Φήλικος καὶ Λιλιόσης τῶν ὁμοζύγων, ἔτι δὲ Γεωργίου Σαββαΐτου διακόνου, τῶν ἐν Κορδοῦῃ ὑπὸ τῶν μουσουλμάνων τελειωθέντων. (†852)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ

Εὐβοέως, μαθητοῦ τοῦ ὁσίου Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου. (ιδ' αἰ.)

Στίχ. Εὐχῆ νοερά, Γεράσιμε, καὶ νήφει,
Εὐβοεῦ, διέπρεψας, ὁσίων εὖχος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικολάου
(Κοτσάνωφ), τοῦ ἐν Νόβγκοροντ, διὰ Χριστὸν σαλοῦ. (†1392)

Στίχ. Οὐχ ὁ Νικόλαος μικρὰν ἔσχε νίκην,
Ἀλλὰ μεγίστην νικήσας τὸν Βελίαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάσαφ,
μητροπολίτου Μόσχας. (†1555)

Στίχ. Ἀγάλλου ποιμὴν τῆς Μόσχας Ἰωάσαφ,
Ὅτι διωγμοὺς διὰ Χριστὸν ὑπέστης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ἅγιος νέος ὁσιομάρτυς Νικόδημος, ὁ ἐκ Σύρου,
ἐν Σάμῳ μαρτυρικῶς τελειοῦται. (†1597)

Στίχ. Νικᾷ δῆμον τυράννων Νικόδημος ὁ θεῖος,
Εἰς δῆμον δὲ ὁσίων καὶ μαρτύρων τάσσεται.

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Χριστόδουλος, ὁ ἐκ Κασσάνδρας, ἐν
Θεσσαλονίκη μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1777, ἀγχόνη τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Χριστόδουλος σταυρὸν αἴρων, ἀγχόνην
Στερόνως ὑπῆλθε, δοῦλος ὡς Χριστοῦ μέγας.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Μεταμορφώσεως

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 27ης Ἰουλίου μέχρι τῆς 5ης Αὐγούστου πλὴν τῆς 1ης Αὐγούστου.

ὠδὴ α'

Ἦχος ~~λατο~~ Βου ς

Xο ροι οἱ Ἰσραηλ ἀνικμοῖς ποσι ποντον
ε ρυθρον και υ γρονβυθον διιελασα
ντες ^{Πα}α να βα τας τριστα τας ^{Ββ}δυ σμε νεις ο ρω ω
ντες ^Δεν αυ τω υποβρυχι ις εν α γαλ λι α
σει ε με ελπον ^{Ββ}α α σωμεντω Θε ω ημων ο τι δε
δο ξασαι

ὠδὴ γ'

T ^{B8} ο ο ο ξον δυ να των η σθε νη η σε ^{B8} και οι α
σθε ^ε ν8 ντες πε ρι ε ζω σα ντο δυ να μιν ^ε ^{7x} δι
α τ8 το ε σε ρε ω θη ^Δ ^ε εν Κυ ρι ω η καρ δια
^ε ^{7x} μ8

ὠδὴ δ'

E ^{Πα} ι σα κη κο ο α ^M ⁹ την εν δο ξον σ8 οι κο
νο μι αν ^Δ ^ε Χρι στε ο Θε ος ^{Πα} ^ε ^{7x} ο τι ε τε χθης
εκ της Παρ θε ν8 ^{B8} ⁹ ι να εκ πλα α νης ^Δ ^ε ρυ ση τ8ς
κραυ γα ζοντας ^ε ^{7x} δο ξα τη δυ να μει σ8 Κυ ρι ε ^ε ^{7x}

ὠδὴ ε'

O ^{B8} τ8 φω τος δια τμη ξας ^Δ ^ε το πρω το ο γο
νον χα α ος ^M ^{Πα} ^ε ^{7x} ως εν φω τι τα ερ γα υ μνει σε Χρι σε ⁹
τον δη μι ρο γον εν τω φω τι ι Σ8 ^Δ ^ε τας ο δ8ς η
μων ^ε ^{7x} ευ θυνον ^ε ^{7x}

ὠδὴ ς'

Ε^M ν τω θλι βε σθαι με ε βο η σα α προς Κυ ρι
 ον και ε πη κς σε ε μς ο Θε ος τη σω τη
 ρι ας μς

ὠδὴ ζ'

Α^{B8} βρα μι αι οι πο τε εν Βα βυ λω νι
 Παι δες κα μι νς φλο γα κα α τε πα τη σαν εν
 υ υμνοισκραυ γα ζον τες ο των Πα τε ρων Θε ος ευ
 λο γη το ος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο^M ι εν Βα βυ λω νι Παι δες τω θει ω πυρ πο
 λς με νοι ζη η λω τυ ραν νς και φλο γο ος
 α πει λην αν δρει ως κα α τε πα τη σαν και
 με σον πυ ρος εμ βλη θε εν τες δρο σι ζο ο με ε
 νοι ε ψα λλον ευ λο γει τε παν τα τα ερ γα Κυ
 ρι ο τον Κυ ρι ο ο ο ο ο ον

* * *

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 ^χ Με γα λυ νει η ψυ χη μᾶ τον Κυ ρι ον και
η γα λ λι α σε το πνευ μα μᾶ ε πι τω Θε
ω ω τω ω σω τη ρι μᾶ

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 ^χ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δᾶ λησ αυ τᾶ ι δᾶ γαρ α πο τᾶ νυν μα κα
ρι ὀ σι με πα σαι αι γε νε αι

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 [♯] **χ** ^{B♯}
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ
να τος [♯] και α γι ον το ο νο μα αυ τ[♯] και το
ε λε ος αυ τ[♯] εις γε νε αν και γε νε αν [♯]
τοις φο β[♯] με νοις αυ τον [♯]

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ [♯] την α δι
α φθο ο ρως θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν [♯]

4 [♯] **χ** ^{B♯}
E ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τ[♯]
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα ν[♯]ς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των [♯]

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ [♯] την α δι
α φθο ο ρως θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν [♯]

5 ^{B δ}
 χ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υ
ψω σε τα πει ν δ ςς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων και πλ δ τ δ εν τας ε ξα πε στει λε κε
ν δ ςς

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 ^{B δ}
 χ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ δ μνη
σθη ναι ε λε ςς κα θως ε λα λη σε προς τ δ ς
πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπε ρμα τι
αυ τ δ ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

Ο ^{B8} το ο κος σα αφθο ρος ε δει ει χθη ^Δ
θε ο ος εκ λα γων σαπρο η ηλ θε ^{Πα} σαρ κο φο ρος
ως ω φθη ε ^{B8} πι γης ^Δ και τοις αν θρω ω ποις συν α
νε στρα α φη ^{Πα} Σε θε ο το κε ^{B8} δι ο παν τες με γα
λυ νο με ε ε ε εν ⁶

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τοῦ Ἁγίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος ♪. Βου-ϑ.

Π α ντε λε η ημον πα αν σο φε ^Δ των σε πτων
Α αναργυ υ ρων ⁶ το ι ε ρο ον α γλα α ἰ σμα ^Δ
και των θει ω ων Μαρτυ υ ρων ⁶ και χρι στω νυ μων το
κλε ε ος ^Δ ρα νο θε εν τας νι ι κας ⁶ το βα
σι λει ει πρου τα α νευ σον ^Δ και ει ρη νη η τω κο ο
σμων και τοις πι στω ω ω ω ως ^Δ σε υ μνσ σιν
α γι ε σω ω τη ρι ι αν ⁶ με τα της θε ο

μη η τορος υ περ πα ντων πρεσβε ευ ων

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος πλδ Νη ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ
τω ω ω ω νου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ
τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρεπει υμνος τω ω ω
Θε ε ε ε ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αντες οι Αγ
γε λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α
αυ τον πα ασαι αι δυ να α α αμεις α α αυ του
ου σοι πρεπει υμνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος πλδ Νη ρ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ε λε ος Θε υ μι μδ μενος Παν τε λε η μων
σα φως ω νο μασθησκα ταλ ληλον προς λα βωντο ο

νο μα ^{Πα} και συμ βαι νον τω πραγ μα τι ⁹ ως συμ πα
 θη ης γαρ ε λε εις α παντας ⁹ δι πλην πα ρε ε χων
 τς τοις την ι α σιν ⁹ τρε ε φων ι ω μενος ⁶ και
 προς γνω σιν εν δο ξε κα θο δη γων ⁹ θει αν και υ περ
 λαμπρον ^Δ Χρι στς παν ο ολ βι ε ⁹

Στίχ. β'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα. ⁶

Ε ^{Πα} λε ος θε ος μι μς μενος Παν τε ⁹ λε η μων
 σα φως ⁶ ω νο μα σης κα τα λη λον ⁹ προς λα βων το ο
 νο μα ^{Πα} και συμ βαι νον τω πραγ μα τι ⁹ ως συμ πα
 θη ης γαρ ε λε εις α παντας ⁹ δι πλην πα ρε ε χων
 τς τοις την ι α σιν ⁹ τρε ε φων ι ω μενος ⁶ και
 προς γνω σιν εν δο ξε κα θο δη γων ⁹ θει αν και υ περ
 λαμπρον ^Δ Χρι στς παν ο ολ βι ε ⁹

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ. ⁶

Ε ^{Πα} ρ γον προ νοι ας της α νωθεν το ε πι σοι γε

γο νος ^{Πα} τη λαυ γως α να δε δεικται ^{Δι} των σω ματων πα
 θη γαρ ^{Πα} θε ρα πευ ει ν σα φε στα τα ^{Πα} Παν τε λε
 η η μον εκ δι δα σκο με νος ^{Πα} ψυ χων ε δει ει χ θης
 ι α τρος ε τοιμος ^{Νη} λο ο γω της χα ρι τος ^{Πα} ι
^{Πα} α τρευ ων α παντας και ζο φε ρας ^{Δι} πλα νης εκ λυ τρη
^{Νη} μενος ^{Πα} τς σοι προ στρε ε χον τας ^{Νη}

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

^{Πα} **Κ** αλ λει θε ο φρον τς σω ματος την ψυ χι κην ^{Νη}
 καλ λο νην ^{Πα} ευ θυ βο λωσαν τε θηκας ^{Δι} και φρε νων ευ
 πρε πει αν ^{Πα} της σαρ κος ω ραι ο τη τι ^{Πα} και τς ο
 ρω ων τας Μα ρ τυς κα τε πλη ξας ^{Πα} τε ρα τρη γι ι
 αις λαμ πων και θαν μα σιν ^{Νη} α αν θει νε ο τη τος ^{Πα}
^{Πα} πρε σβυ τε ρων συ νε σιν προ σει λη φως ^{Δι} πι στει τε και
 χα ρι τι ^{Πα} κα τα λαμ πο ο με νος ^{Νη}

Ἦχος Πάφ

^Μ **Δ** ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^{Πα}

και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι M Πα π9

Σ B8 η με ρον ε ξε λα αμ ψε Δ2 του α θλο ο ο

φο ο ο ρου ου η η η μνη η η η η μη Πα π9 δευ

τε πι στοι πνευ μα τι κως ευ φρα αν θω ω μεν π9

και τοις α σμα σι του ου τον κα α τα στε ε ε ε M Πα

ψω ω ω ω μεν π9 τον γαρ α ο ρα τον ε ε B8

χθρον Δ2 τη δυ να μει ει του ου Στα α αυ ρου Δ2 αν δρι Πα

κως ε ε ε τρο πω ω ω σα α α α το π9 και

B8 των τυ ραν νων τας α πει ρους βα σα α α νου ους μη Πα

δει ει λι ι ι α α α α σας π9 νο μι μως το B8

βρα βει ον ε ε δε ξα α το Δ2 της α α νω ω ω Δ2

κλη η σε ε ε ως Δ2 και νυν μετ α αγ γε ε λων B8 B7X

εις αι ω ω νας συν α γα α αλ λε ε ε ε ε Πα

ται π9 αλλ ω μαρ τυ υς του Χρι ι στου Δ2 Πα αν τε ε B8

λε ε η η η η μο ον ι α τρε ε των νο ο σου ουν B8

των B7X και λι μη η η ν τω ων χει μα α ζο ο ο με Πα

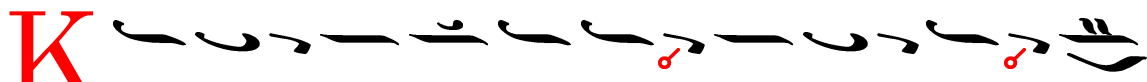
 ε ε ε ε νων ^{B♭} μη δι α λι πης πρε ε σβε ε ευ ων

 τω ε λε η η μο νι Θε ε ω ^Δ σω θη η ναι

 τας ψυ υ χας η μω ων ^ε

Θεοτοκίον.

Ἦχος ^Δ λτος

K αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω

 νων α μην ^ε

E κ παν τοι ων κιν δυ υ νων τας δε υ λας σε φυ

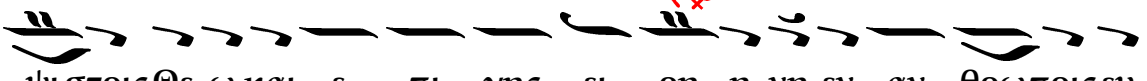
 λαττε ευ λο γη με νη Θε ο το ο κε ^ε ι να σε δο ξα

 ζωμεν ^Δ την ελ πι δα των ψυ χων ημων ^ε

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος ^Δ Βου ^Σ

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως ^Δ δο ξα εν υ

 ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ

 δο κι ι α ^ε

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δ προ σκυ

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι

δι α την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ

παντο κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του

κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α

μαρτι ι ας του κο οσμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με

νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα

ας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις
τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε
ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον το
ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε
ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη η ν μου ο τι
η μαρ το ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον

με του ποι εν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει

ο θε ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τι σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι ι σε

Α γι ος ο θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μη ην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Ἀσματικόν.

Α α γι ο ος ο θε ε ε ο ος Α α γι

ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α α γι ι ος Α α θα α

α α να α α α τος ε ε λε η σο ον η η μα α

α α ας

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος Γα ϕ

Α θλο φο ρε Α γι ε και ι α μα τι κε Παν

τε λε η μον πρεσβευε τω ε λε η μο νι Θε ω

να πται σμα των α φε σιν πα ρα σχη ταις ψυ χαις η

μω ω ω ν

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-Θ.

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι

και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς 74' (91).

Ἦχος Γα ϝ

Στίχ. α'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

A θλο φο ρε A γι ε και ι α μα τι κε Παν
τε λε η μον ^u _q πρεσβευε τω ε λε η μο νι Θε ω ^π _q ι
να πται σμα των α φε σιν πα ρα σχη ταις ψυ χαι αις
η η μων ^γ _ζ

Στίχ. β'. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς ἀύλαις τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

A θλο φο ρε A γι ε και ι α μα τι κε Παν
τε λε η μον ^u _q πρεσβευε τω ε λε η μο νι Θε ω ^π _q ι
να πται σμα των α φε σιν πα ρα σχη ταις ψυ χαι αις
η η μων ^γ _ζ

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

A θλο φο ρε A γι ε και ι α μα τι κε Παν
τε λε η μον ^u _q πρεσβευε τω ε λε η μο νι Θε ω ^π _q ι
να πται σμα των α φε σιν πα ρα σχη ταις ψυ χαι αις η
μω ω ω ν ^γ _ζ

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαυ μα στο ο ο ο
 ος

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λσ ς ι α
 * * *

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος Γα ϕ

Α θλο φο ρε Α γι ε και ι α μα τι κε Παν
 τε λε η μον πρε σβευε τω ε λε η μο νι Θε ω ι
 να πται σμα των α φε σιν πα ρα σχη ταις ψυ χαι αις
 η η μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος Κε ϕ

Μ ι μη της υ παρχων τσ Ε λε η μονος και ι

α μα των την χα α ριν ^{ν'} παρ αυ τς ς κο μι σα
 μενος ^υ α θλο φο ρε και μα αρτυς Χρι στς τς Θε ς ς ταις
 ευ χαις ^υ στας ψυ χι κας η μων νο ο σς θε ρα πευσον ^υ
 α πε λαν των τς α ει πο λε μι ι ς τα σκαν
 δα λα ^υ εκ των βο ων των α πα αυ στως σω ωσον η μα ας
 Κυ ρι ι ε ^υ

Καὶ νῦν. *Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.*

(Ψάλλεται ἀπὸ κζ' Ἰουλίου ἕως ιγ' Αὐγούστου
πλὴν τῆς α' καὶ ε' Αὐγούστου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος $\overline{\alpha\gamma}$ Γα ϕ

Ε ^{Γα} πι τς ο ο ρς με τε μορ φω ω ω θης ^Α
 και ως ε χω ρον οι Μαθη ται σς την δο ξαν σς Χρι στε
 ο Θε ος ε θε α σαν το ^{Νη} ι να ο ταν σε ι δω
 σι σταυ ρς με νον ^Α το μεν πα θος νο η σω σιν ε κς
 σι ον ^{Νη} τω δε κο σμω κη ρυ υ ξω σιν ο τι συ Υ παρ
 χεις α λη θως ^Α τς Πα τρος το α παυ γασμα α α ^{Γα}

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν **Δ** Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας **Δ**

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος **Δ**

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο

ος **Δ**

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος **Δ** Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α α α α α α α να το

ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

Α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α ας

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Μαρτυρικά.

Ἀπόστολος. Πρὸς Τιμόθεον Β' (β' 1-10).

(Ζήτηι τῆ ΚΣ' Ὀκτωβρίου, τοῦ ἁγ. Δημητρίου).

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρὺς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ξγ').

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος ς Γα ϕ

E υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω

και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα

αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ

α πο φο β ε χ θ ο ε ξ ε λ ε τ η ν ψ υ χ η η ν μ ε

Ευ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω

και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σον ται πα

αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων
α πο

πλη θ ε ς ε ρ γ α ζ ο με ν ω ν τ η ν α δι κι ι αν

Ευ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω

και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σον ται πα

αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α α α α

Προκείμενο.

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Τιμόθεον Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

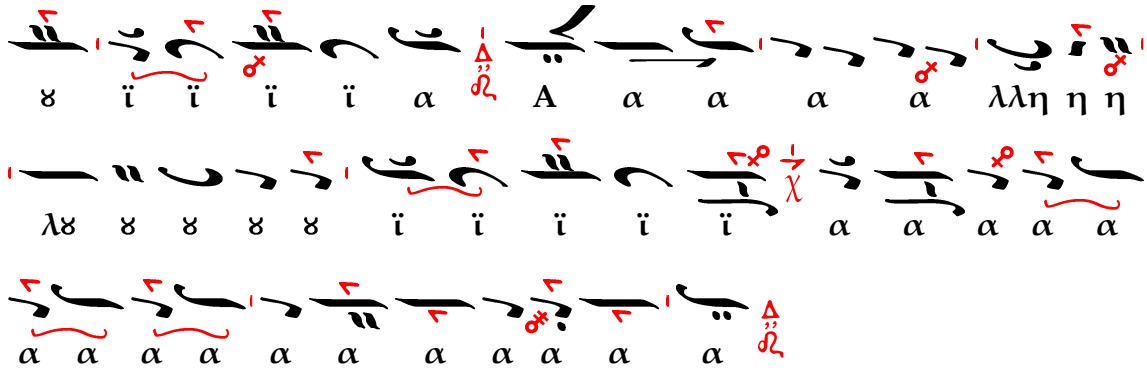
Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δῶή γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγερμένον

ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ
κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα
καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης
αἰωνίου.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος δ'. (Ψαλμὸς 144).

ᾠχος Δι

A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α Δι A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δι A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δι
 Δι και ος ως φοι νιξαν θη σει και ω σει κε
 δρος η εν τω λι βανω πλη θυν θη η η η σε
 ε ε ε ται
A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α Δι A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δι A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δι
 Πε φυ τευ με νοι εν τω οικω Κυ ϑ εν ταις
 αυ λαις τϑ Θε ϑ η μων ε ξαν θη η η η
 σϑ ϑ ϑ ϑ σιν
A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α Δι A λλη η λϑ ϑ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

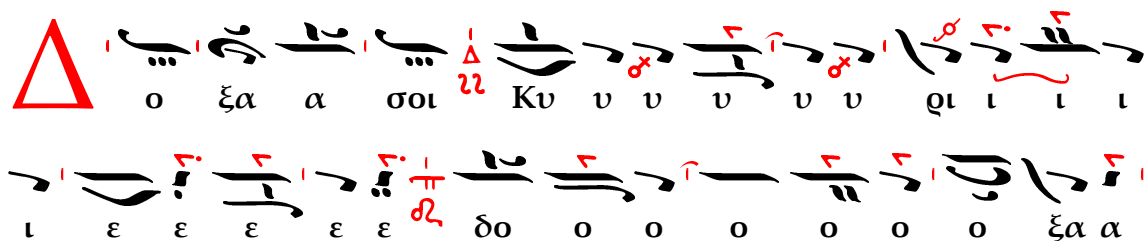
Τοῦ ἁγίου. (Εἰς τὰς μνήμας μαρτύρων).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

(Ἰω. ιε' 17-27, ιστ' 1-2).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. 18 Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἄλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. Ἄλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγωγούς ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Ἦχος ἰβ' Δι

σοι οιοι οιοι Δ
22

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος 4/4 Πα

Ο Πα
ι οιοι οιοι οιοι οιοι τα α α Χε ρου ου βι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μ Κε
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Μ Πα
ι ι ι ι ι ι ι ι μ υ υ σι ι κω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ως ει κο ο ο ο ο νι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει
κο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ες και αι
αι αι αι τη ζω ο ο ποι οιοι οιοι οιοι οιοι οιοι
οιοι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι
ι α α α α α α α δι ι τον τρι σα α
α α γι ι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ν υ
υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο υ μνο ον προ σα α Πα Μ

α αδο ον τε ε ε ες πα α α α α α α α
α α σααν την βι ο ο τι ι ι ι ι ι
ι ι ι βι ο τι κη η η η η η η ην α πο
θω ω ω με θα α α με ε ε ε ρι ι μνα α

α αν

Ω ς τον Βα α α σι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υε ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α α α α

α των ο ολων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο

με ε ε ε νοι

Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι

αι αι αι αις α ο ρα α α α α α α α α α

α τω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με νον

τα α α α α α α ξε ε ε ε ε ε σι ι ι

ιν Α α αλ λη λου ου ι ι ι α α α

α α α α α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ̣ Δι. ς

Πά τε ρα Υἱ ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι
α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε
ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Εχομεν προστον Κυριον

Αξιονκαι διλιλι και ον

Αγιος Αγιος Αγιος Κυριος Σαβ

βαωθ πληρης οουρανος και η γη της δοξης

σου ωσανα εν τοις υψιστοις ευλογη

μενος ο ερχομενος εν ονοματι Κυ

ριου ου ου ωσανα εν τοις υψιλι

λιλιλι στοις

Αμη η ην

Αμη η η ην

Σε υμνου ου μεν Σε ευλογου ου με ε ε

εν Σοι ευχαριστουμεν Κυριε και δεομε

θα σου ου ου ο Θεο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων

Εις τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Αξιον εστιν ωσα αλη η η θω ω ω ως

δι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι αι αι αι ε σται
 δι ι ι ι ι ι ι ι και αι αι ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ος α λιε ε ρα λιε ρα λιε
 λιε ρα ρα λιε ρα λιε ε ε ε λιε ρα ρα
 λιε ε ε λιε ρα ρα λιε ε ε λιε ρα α λιε ρα α
 ρα α λιε ε Αλ λη λου ου ου ου ρου ου ου ου
 ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινῶν ἄλλων σημείων παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἔλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν.

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ θ θ εν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος Δι-θ.

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν.

Ἦχος Δι-θ.

Χ **Ε**ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τ ε νυ ν και ε ως τ ε αι ω ω νος (δὶς)
Το ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη με
 ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τ ε νυ ν και ε ως τ ε
 αι ω ω νο ο ος

Ἀπόλυσις: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...
 Δὶ εὐχῶν... Ἀμήν.
